

Bajkowa Szkoła i Mały Robotek

Bajkowa Szkoła i Mały Robotek.

W pewnym magicznym lesie, gdzie drzewa szeptały tajemnice, a kwiaty śpiewały piosenki, znajdowała się Bajkowa Szkoła. Była to szkoła niezwykła, gdzie uczniami były różne magiczne stworzenia – elfy, wróżki, smoki, a także... małe roboty. Jednym z uczniów był Mały Robotek o imieniu Robi.

Robi chodził do Bajkowej Szkoły już trzeci rok. Znał dobrze swoje nauczycielki, panią Wróżkę Lilię i panią Elfkę Marzenkę, oraz swoich przyjaciół – smoka Smokusza, elfkę Elinkę i wróżkę Zuzię. Mimo to, w domu czekała na niego jego ukochana mama i jego serce czasem tęskniło za nią. Dodatkowo, w ostatnim czasie w jego rodzinie pojawiła się mała siostrzyczka, co sprawiło, że Robi czuł się trochę zapomniany.

Każdy dzień w Bajkowej Szkole był pełen nowych wrażeń. Robi uwielbiał chodzić do kolorowego budynku, gdzie wszystkie ściany były ozdobione rysunkami i magicznymi symbolami. W szatni spotykał inne dzieci, które również były magicznymi stworzeniami.

“Chciałbym, żeby mama była tutaj ze mną,” pomyślał Robi, kiedy nagle poczuł łzy w oczach.

Nauczycielka, pani Wróżka Lilia, zauważyła jego smutek i podeszła do niego z ciepłym uśmiechem.

“Robi, wiem, że czasem tęsknisz za mamą, ale obiecuję, że tutaj też jest wspaniale. Chodź, pokażę ci coś specjalnego,” powiedziała, prowadząc go do klasy.

W klasie Robi spotkał swoich przyjaciół, którzy również byli magicznymi stworzeniami. Był tam smok Smokuś, elfka Elinka i wróżka Zuzia. Każde z nich miało swoje obawy i lęki, ale razem stawali się coraz odważniejsi.

“Robi, czy chcesz nam opowiedzieć o sobie?” zapytała pani Wróżka Lilia.

Robi wziął głęboki oddech. “Jestem Robi. Jestem małym robotem i bardzo tęsknię za mamą. Mam też małą siostrzyczkę, która jest teraz w domu.”

“To normalne, że tęsknisz za mamą,” powiedziała Elinka. “Ja też tęsknię za moimi rodzicami, ale tutaj mamy siebie nawzajem.”

Po lekcjach wszyscy wyszli na podwórko, gdzie czekała na nich wielka przygoda. Dzieci miały znaleźć magiczne kryształy ukryte w ogrodzie. **Robi poczuł, że to może być dla niego szansa, by pokazać, że potrafi być odważny.**

Razem z Elinką, Smokuśiem i Zuzią, Robi zaczęli szukać kryształów. Każdy z nich miał swoje zadanie. Robi, dzięki swoim zdolnościom robota, mógł skanować teren i pomagać w odnajdywaniu kryształów.

“Robi, jesteś niesamowity!” zawołała Zuzia, kiedy znaleźli pierwszy kryształ.

Robi poczuł się dumny i szczęśliwy. Wiedział, że nawet jeśli tęskni za mamą, tutaj też może być wspaniale.

Kiedy nadszedł czas, by wrócić do domu, Robi poczuł mieszane uczucia. Z jednej strony cieszył się, że zobaczy mamę i siostrzyczkę, ale z drugiej strony polubił Bajkową Szkołę i swoich przyjaciół.

“Mamo, miałem wspaniały dzień!” zawołał Robi, kiedy zobaczył mamę czekającą na niego w szatni. “Znalazłem magiczny kryształ i mam nowych przyjaciół!”

Mama uśmiechnęła się i przytuliła Robiego. “Jestem z ciebie bardzo dumna, Robi. **Wiem, że było ci trudno, ale poradziłeś sobie wspaniale.**”

Każdego dnia Robi czuł się coraz pewniej w Bajkowej Szkole. Zrozumiał, że nawet jeśli czasem czuje tęsknotę za mamą, to nowe przygody i przyjaciele sprawiają, że każdy dzień jest wyjątkowy. Nauczył się, że odwaga to nie brak strachu, ale umiejętność radzenia sobie z nim.

“Robi, jesteś naszym bohaterem,” powiedziała pani Wróżka Lilia podczas jednej z lekcji. “Pokazałeś nam, że każdy z nas może być odważny i znaleźć swoje miejsce, nawet jeśli na początku jest trudno.”

Robi uśmiechnął się i poczuł, że jego serce jest pełne radości. Wiedział, że Bajkowa Szkoła to miejsce, gdzie zawsze będzie mile widziany i gdzie zawsze znajdzie wsparcie.

Na zakończenie dnia, Robi często myślał o tym, co przeżył. Zrozumiał, że każdy ma swoje lęki i obawy, ale dzięki wsparciu innych i własnej odwadze można je pokonać.

“Każdy dzień jest nową przygodą,” mówił sobie Robi przed snem. “I nawet jeśli czasem tęsknię za mamą, wiem, że zawsze mogę liczyć na moich przyjaciół i nauczycieli w Bajkowej Szkole.”

Historia Robiego pokazuje, że każdy z nas może czuć się niepewnie, nawet w znanym środowisku, ale dzięki wsparciu przyjaciół i odwadze możemy pokonać nasze lęki. Ważne jest, by pamiętać, że zawsze możemy liczyć na innych i że każdy dzień przynosi nowe możliwości i przygody.